

Manifest de l'Organización de Mujeres de la Confederación Intersindical: 25N

No només el virus mata

Aquest 2020 no només ens estam enfrontant a un virus letal que ens arrabassa a familiars i éssers estimats, sinó que assistim a un doble virus: un sanitari, el **Coronavirus**, i un altre social, la **violència de gènere**. Tots dos letals en la majoria dels casos.

El confinament en aquesta situació de pandèmia ha fet que milers de dones convisquin amb els seus agressors, vivint 24 hores amb el seu major enemic. Els maltractadors s'han vist impunes davant una situació dominada per ells, ja que el tancament dificulta i impedeix les relacions fora de la llar i la possibilitat de posar una denúncia. A més, a nivell psicosocial la quarantena té efectes nocius sobre la salut mental de les persones, sent una situació ideal perquè els maltractadors puguin exercir l'abús i la violència amb major facilitat cap a les persones del seu voltant. Les dades recollides fins al final del confinament són:

- 14 maig de 2020 es recullen 20.732 cridades al 016, 41,1% més que les 14.662, en el mateix període del 2019.
- En el període des del 14/03 al 28/04 d'enguany, **vuit dones van ser assassinades** en set setmanes de confinament: dues per les seves parelles; tres pels seus fills; una per l'home amb el que vivia, i les dues restant per assassins que encara no s'han identificat.

D'aquestes vuit dones, només dues havien denunciat abans al seu victimari.

En el confinament s'ha vist, una vegada més, que les dones assumeixen el major pes de les cures que necessita el total de la població. La càrrega de cures, tasques de la casa i treball han creat en moltes dones situacions d'ansietat i estrès, que no han vist compartides amb les seves parelles.

Segons l'**ONU Dones**: "Abans que existís el **COVID-19**, la violència domèstica ja era una de les violacions dels Drets Humans més flagrants". Amb el confinament la xifra ha crescut de manera exponencial amb efectes nefastos en la salut sexual i reproductiva de les dones, així com en la seva salut mental.

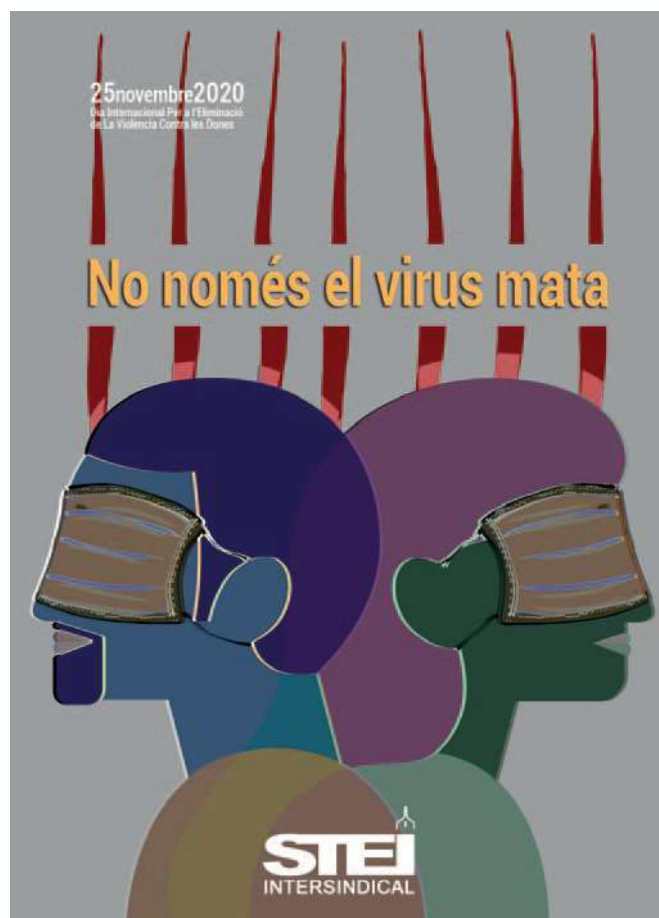
Després d'aquestes anotacions és necessari qüestionar-nos: què està ocorrent amb les dones que sofreixen violència de gènere fora i dins de la pandèmia al nostre país? Els mecanismes de seguretat adoptats estan sent efectius?

Necessitam d'aquesta informació perquè les dones ens sapiem emparades i segures sabent que hi ha un sistema estructural que ens acull i ens ajudarà davant qualsevol crit d'auxili, sinó, la por i la inseguretat continuarà fins a portar-nos a la mort en molts dels casos.

Cal denunciar i reclamar la falta de mesures econòmiques concretes plantejades fins avui en tots els països, i recordar

que en l'última crisi econòmica es va retallar en pressupostos per a polítiques d'igualtat i lluita contra la **violència de gènere**. Així, comprovam que el **Reial decret -Llei de mesures urgents** davant la pandèmia no inclou una assignació de fons addicionals per a implementar aquestes mesures. Aquest tema s'ha de reprendre urgentment per part dels organismes corresponents i agents socials perquè s'acosta una crisi econòmica que perpetuarà "**confinaments**" de moltes dones i incrementarà encara més les seves difícils sortides socials i econòmiques. Demanam que se'ns deixi participar en la recuperació social i econòmica sorgida d'aquesta situació que estam vivint i en la qual, una vegada més, les dones som les més damnificades. Sense una visió feminista aquesta recuperació social i econòmica no serà ni efectiva ni completa, arribant, novament, a una situació d'inferioritat amb la supremacia del patriarcat.

Des de fa temps les feministes ocupam els carrers i alçam la veu davant la pèrdua de qualsevol companya en mans del seu "**assassí**", no deixarem de fer-ho a pesar que "certs partits d'ultradreta" amb el seu discurs negacionista, vulguin llevar-nos les nostres denúncies amb acusacions i fustigacions.

No només el virus mata

Són des de 2003 fins a juny d'aquest any 1.055 assassinats per violència masclista. La quantia ascendeix cada any: al 2018 van ser 89, al 2019 van morir 99 dones i al 2020 (fins a octubre) 72. Es pot comprovar que les xifres van en augment, any rere any, lluny de pal·liar aquest gravíssim problema, s'agreuja.

Fem al·lusió a aquests versos extrets d'un poema de **Julia Navas Moreno**, "Hibernar en l'estació de la por", en els quals es palpa el pànic, la inseguretat, la tristesa...de qualsevol dona maltractada:

*Caminar pels passadissos de puntetes.
Perdre la veu, el riure, l'eloqüència;
les ganes de pintar-te els llavis
i desafiar la teva mirada davant del mirall.
.....
el seu alè en el teu clatell;
els silencis que precedeixen
a la ira deslligada;
.....
abans de sentir arpes en els teus canells
mentre murmura:
Per què em fas això?
.....
la humiliació, el cop,
el sòl fred en la teva galta,
la roba arrencada,
la nuesa de l'ànima,
el plor esgotat en la sequera...
.....
No respires, no suggereixes, no opines.
No passeges, no saludes, no mires.
I et mors de fred a poc a poc...*

Malgrat tot, companyes, continuarem lluitant per un món sense masclisme i sense violència masclista per NOSALTRES, per LES NOSTRES avantpassades i per LES NOSTRES futures.